

جام جم

در گفت وگویی «جام جم» با مهرداد خوشبخت عنوان شد

مردم، قهرمان پالایشگاه

صفحه ۸

نهمین جشنواره بازی های رایانه ای فجر
محملی برای بازی سازی استراتژیک بودبازی
در زمین مقاومتفرهنگی
۱۱نگاهی به فیلم هایی که مقاومت
فلسطین را به تصویر می کشدچشمان باز سینما
علیه صهیونیسمفرهنگی
۱۰نگاهی به حضور آثار صداوسیما
در جشنواره عماررسانه ملی
یار «عمار»رسانه
۶

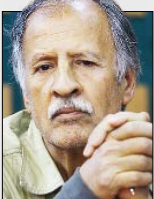
رویداد

علی رحیمی | گروه فرهنگ و هنر

دوشنبه نوشته ها

محمدتقی فهیم | منتقد سینما

«حاتمی کیا»یی که تکثیر نشد!؟

هفته گذشته به بهانه واقعه تروریستی کرمان، کم و کیف موضوع ترور در سینمای جهان، خصوصاً هالیوود را مورد بررسی قرار دادیم. البته گریزی هم به این وضعیت در سینمای ایران زدیم. نتیجه این که علی رغم واقعیت پدیده نفرت انگیز ترور در سطح جامعه ایران و شمولیت آن بر سطوح مختلف آحاد جمعیت کشور، سینمای ایران از کنار آن عبور کرده و به دلایل مختلفی، فیلمسازان چشم خود را بر روی موضوعی به این مهمی و حتی جذاب برای خلق درام، بسته اند. اگرچه بخشی از این انفعال و نادیده انگاشتن، به کمبود کارگردان های مسلط به اکشن وبنود وکمبود نویسندگان متخصص در خلق سناریوهای پیچیده معمایی و جنایی برمی گردد اما سرچشمه و منشأ اصلی همین وضعیت نیز به مدیران و سیاست گذاریانی ختم می شود که طی چند دهه به جای حمایت، ترغیب و تشویق اهالی تولید فیلم به منظور رونق سینمای قهرمان پرداز پلیسی مهیج، حامی و اصرارکننده فیلمسازان به سمت ساخت و پرداخت آثار درخور توجه فستیوال های بیرونی و پسند مصرف کننده هایی از طبقات «از ما بهتران» بوده اند. درواقع امر اگر سینمای ایران دارای تنوع ژانر بود و فیلم های اکشن و حادثه ای سهمی در ردیف تولیدات می داشت، بی تردید موضوع تروریسم خواهان زیادی از سوی فیلمسازان پیدا می کرد. حالا در نظر بگیرید با کج روی ریل گذاران سینما و به انزوا راندن فیلم های اکشن، خود فیلمسازان هم به شکل فردی، واجد انگیزه لازم نبوده اند تا با سماجت به خرج دادن، بالاخره معبر ساخت فیلم های ضدتروریستی را باز کنند. قضیه این قدر جدی است که هفته گذشته محمد خرابی در جمعی سینمایی برآن تاکید کرد. او در زمینه ساخت فیلم های مرتبط با واقعه کرمان ووقایع غزه گفت: «خودجوش و جهادی اقدام کنیم و معطل سیستم های بورکراسی نباشیم». رئیس سازمان سینمایی که پیش از این تهیه کننده بوده و الان هم در جایگاهی است که بهتر از همه می داند چه مواعنی در تاروپود سیستم اداری نهادهینه شده است، ندای قیام شخصی سر می دهد ولذا بر تقلا و سماجت فردی فیلمسازان برای تولید فیلم های ضدتروریستی اصرار می کند. اگر بخواهیم در این ارتباط مصداق و نمونه ای را مثال بزنیم، بی تردید به شخصی چون حاتمی کیا می رسیم. یعنی کمتر کسی مانند «ابراهیم» برآنچه مسأله اش بوده، اصرار و استمرار داشته است. بیشتر از همه موضوعات، این سوز و غرسه در عین نیاز به حامیان قدری، اداری و لجستیکی، در غده و همیت شخصی نیز می طلبد. این زمینه بدون «دل» در گرو کار داشتن، اساسا کلید نمی خورد. اینجا باید حب وطن، عرق ملی، زیست دینی و عشق توده ای در کار باشد تا مانند «حاج کاظم» مصلحت ها را زیر پا بگذارد و پرچم از خود گذشتن و همگرایی عدالت طلبانه را برافرازد. از همین روست که ساخت و ساز درام های ضدترور و علیه خشونت های گروهکی و سازمان یافته در ساحت لیبرالیزم (علی رغم اوج و فرودهای کیفی) تقریباً وجه متمیزه همه کارهای حاتمی کیا، از «آژانس شیشه ای» تا «به وقت شام» بوده است. فیلم های حاتمی کیا از رابطه ای چند طرفه برخوردار است. در عین این که در چارچوب سینما با بودجه های عمومی قابل شناسایی است اما همه مؤلفه های یک سینمای شخصی را هم دارد. از همین رو قریب به اکثریت آثارش مورد اقبال تماشاگران نیز واقع شده است. همچنان که در نزد منتقدان هم بازخورد مثبتی داشته است، به طوری که در لیست های مختلف نظرسنجی، همواره اثر یا آثاری از این فیلمساز ثبت شده است. خلاصه این که برای تولید فیلم های با موضوع و رویکرد تروریسم، امکانات بالقوه لازم موجود است. مانند دستمایه واقعی، تماشاگر علاقه مند، چرخه تولید انبوه، حامی دیپلماتیک و شعراهای حمایت گرانه اما دو ضلع کاربردی این داشته ها لنگ می زند؛ سیاست گذار و مدیر «دل در گم کار» و نوبیندنده و فیلمساز «دریسه دار». این ضعف و نقض باید اصلاح شود.

نشست خبری چهارم و دومین

جشنواره بین المللی تئاتر فجر روز گذشته با حضور کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی، مهدی حامدسقایان دبیر جشنواره چهارم و دوم تئاتر فجر و جمعی از خبرنگاران و عکاسان رسانه های مختلف کشور در تالار مشاهیر تئاتر شهر برگزار شد. جشنواره ای که حامدسقایان سیاست اصلی آن را تثبیت و اشاعه ارزش های انقلابی، ملی و تاریخی و شعار آن را امید، نشاط و همدلی اعلام کرد. شعاری که سقایان آن را امضا و اثر انگشت خود عنوان کرد و گفت: امیدوارم هنرمندان با امید و نشاط بیایند و تولیدات را غنا ببخشند. اگر برای من فرصتی بود از مهدکودک تا دانشگاه و تمام اقشار را درگیر می کردم. این ایده آلی است که در صورت تأمین بودجه به ایجاد یک اتفاق بزرگ منجر خواهد شد.

۵ بخش جدید به جشنواره اضافه شد

در جشنواره امسال ۱۶۴۹ اثر در بخش های مختلف به دبیرخانه ارسال شد که پس از ارزیابی ها و داوری ها، برگزیدگان بخش نهایی انتخاب شدند.

آن گونه که دبیر چهارم و دومین جشنواره بین المللی تئاتر فجر اعلام کرد، تئاتر فجر امسال در ۱۲ بخش تازه های تئاتر ایران، مرور، دانشجویی، پژوهش، خیابانی، رادیو تئاتر، تئاتر بین الملل، هویت ملی، غزه، فراگیر، نمایشنامه نویسی ایران و کارگاه های آموزشی اجرا می شود که پنج بخش آن جدید است، یعنی یا بیشتر نبوده یا کمتر دیده شده است.

در بخش مرور و تازه های ایران ۳۴ نمایش، در بخش تئاتر دانشگاهی ۲۵ نمایش و یک نمایش هممان، در بخش خیابانی ۳۳ نمایش، در بخش رادیو تئاتر ۱۱ نمایش و بخش پژوهش نیز سه سخنران ایرانی و دو سخنران بین المللی حضور دارند.

۹ نمایش بخش هویت ملی

یکی از بخش های جدید جشنواره بین المللی فجر، بخش هویت ملی است که بر شخصیت های تاریخی و قهرمانان ملی و اسطوره ای کشورمان متمرکز است. در این بخش تلاش بر این است که با تمرکز بر شهید بزرگوار سردار سلیمانی، شخصیت های بزرگ تاریخی ایران مثل آریوبرزن، شعرائی چون ملک الشعرا بهار و فردوسی و برخی دیگر از مفاخر ملی و تاریخی آثاری را به مردم ارائه شود.

آن گونه که امیرحسین شفیعی دبیر اجرایی چهارم و دومین جشنواره عنوان کرد بخش هویت ملی شاهد اجرای ۱۴ اثر است که پنج اثر به موضوع سردار سلیمانی پرداخته است.

نکته مهمی که در این بخش مورد توجه واقع شده بود، آن که امسال وزارت ارشاد روی بخش آثار حکیم نظامی گنجوی تاکید

در نشست خبری چهارم و دومین جشنواره بین المللی تئاتر فجر عنوان شد

امید، نشاط و همدلی؛ اثر انگشت جشنواره

داشت اما براساس گفته های حامدسقایان، متأسفانه آثار تولیدشده در این بخش کیفیت مدنظر را نداشتند و تنها یک اثر با این موضوع در جشنواره حضور خواهد داشت.

۳۱ اثر در بخش فراگیر

یکی دیگر از بخش های جدید جشنواره، بخش فراگیر است که با هدف برابرسازی فرصت ها، تالیف اجتماعی و مشارکت حداکثری افراد دارای معلولیت در برنامه های نمایشی کشور قرار

برش

+

اختصاص بودجه ۱۸ میلیارد تومانی
به جشنواره

آن گونه که امیرحسین شفیعی عنوان کرد، نمایش های این جشنواره قرار است در ۱۴ سالن و در قالب هشت تماشاخانه روی صحنه رود. همچنین میزان بودجه اختصاصی جشنواره ۱۸ میلیارد تومان است و آن گونه که در نشست عنوان شد ۸۰ درصد بودجه در قالب کمک هزینه و جایزه به شرکت کنندگان تعلق خواهد داشت. البته در این نشست، دبیر جشنواره اعلام کرد کمتر از یک سوم بودجه تخصصی پیدا کرده و تاکنون هزینه

کشور ارمنستان شرکت می کنند که این اجراها در بخش ویژه ای برای کشور ارمنستان برگزار می شود. یونان نیز دو نمایش را به جشنواره آورده است و سه کشور دیگر با یک نمایش به فجر راه یافته اند.

این هشت نمایش ماحصل بررسی ۱۴۰ اثری است که از پنج قاره متقاضی شرکت در جشنواره امسال بودند. حامدسقایان درخصوص نحوه بررسی و انتخاب این آثار گفت: یکی از مشکلات ما این است که نیمی از آنها به دلیل تفاوت فرهنگی، حذف شدند. بخشی هم کیفیت خوبی نداشتند. برخی هم دنبال جشنواره رقابتی بودند، ضمن این که ضربان های سیاسی و اجتماعی در جهان هم بر حضور گروه های هنری اثرگذار است.

او با تاکید بر این که ضربان های سیاسی جهان روی فعالیت های ما تاثیر می گذارد، ما در این دوره میزبان هشت اثر خوب هستیم در حالی که برخی جشنواره ها با یک یا دو اثر بین المللی برگزار می شود.

۹ نمایش در باره غزه

غزه، یکی دیگر از بخش هایی جدیدی است که با تمرکز بر موضوع مقاومت فلسطین و رویدادهای اخیر غزه برنامه ریزی شد. سقایان در ارتباط با این بخش گفت: به دلیل جنایات رژیم صهیونیستی در غزه، ما هم باید واکنش نشان می دادیم؛ از این رو فراخوانی ارائه کردیم و هنرمندان در بخش های صحنه ای و خیابانی با این موضوع آثاری را ارائه دادند که در نهایت ۹ اثر در این بخش از جشنواره حضور دارد.

نیاز به یک سازمان تئاتر داریم

یکی از موضوعات حاشیه ای اما مهمی که در این نشست مورد تاکید قرار گرفت، گزارشی بود که کاظم نظری مدیرکل هنرهای نمایشی به آن تاکید کرد.

نظری گفت: تئاتر در این کشور با سختی، کارش را پیش می برد. زیرساخت ها و بودجه هایش سخت تأمین می شود. از اصحاب رسانه خواهش می کنم صدای هنرمندان را به گوش مسئولان برسانند.

او ادامه داد: باید به تئاتر توجه شود و به ویژه به هنرمندان استان ها که تلاشگر هستند و نتوانستیم پذیرای همه آنها باشیم. از شما عزیزان در رسانه های مختلف درخواست می کنم پای گفت وگو و درد دل هنرمندان شریف و نجیب عرصه تئاتر بنشینید. تئاتر نیاز به سرمایه گذاری دارد. در طول این ۴۳ سال، سالن تئاتری اضافه نشده است. بودجه تئاتر اندک و ناچیز است و در عمل کمکی نمی کند؛ تئاتر با بیش از ۴۰ هزار هنرمند به یک سازمان تئاتر نیاز دارد که بتواند ردیف بودجه کشوری داشته باشد تا در عرصه تولید تاثیر بگذارد. او افزود: بودجه تئاتر کشور ۲۷ میلیارد است و همه جشنواره ها هم از دل همین بودجه تغذیه می شود.